

103029

Water

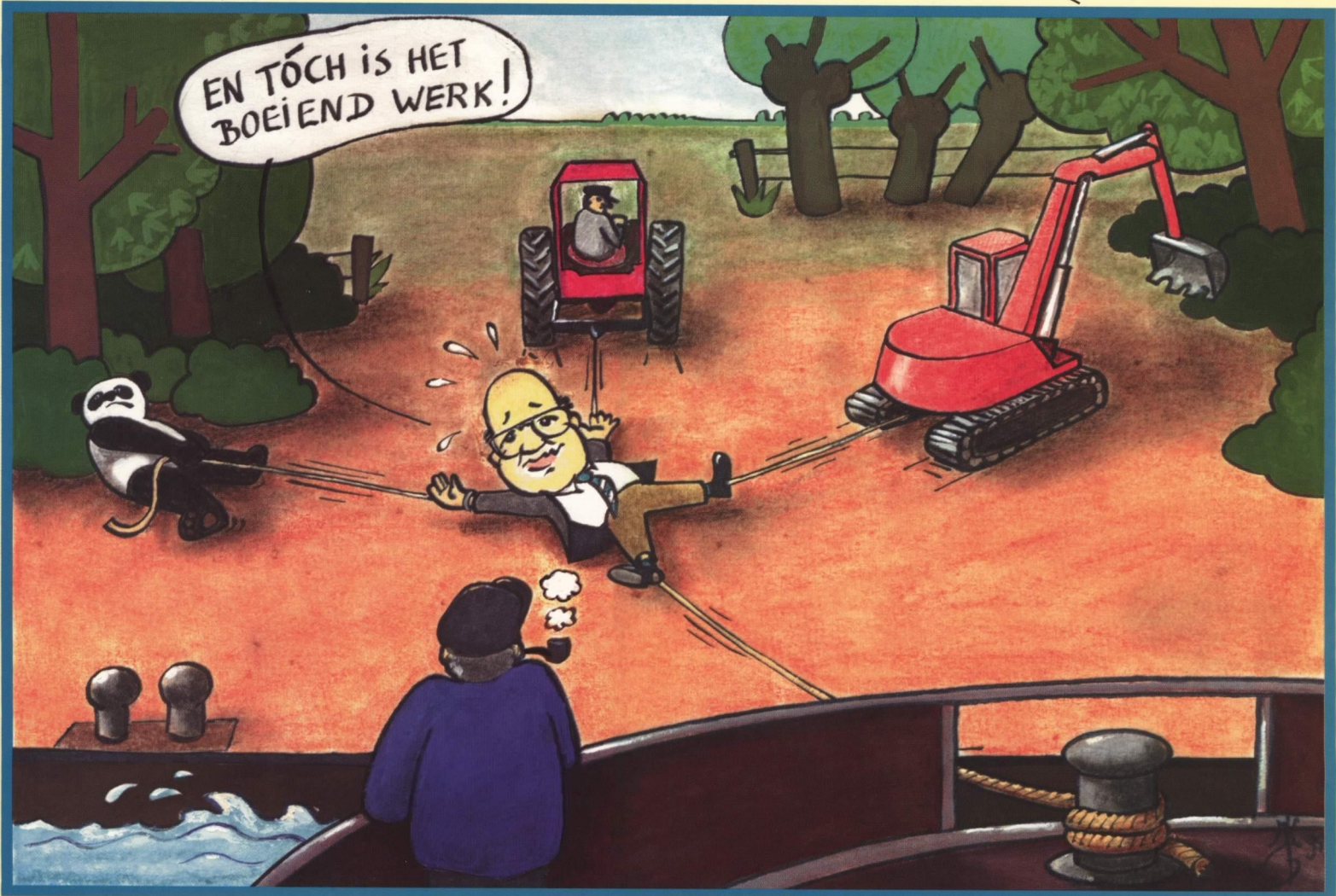
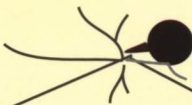


Ministerie van Verkeer en Waterstaat
Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat
Directie Oost-Nederland

Bibliotheek

Nr. BP08045-10 ON

RWS Dir. Oost-Nederland
Bibliotheeknr. BPO8045-10 ^{ON}



Van je familie moet je het hebben. Een bekende uitspraak in onze Nederlandse taal. Om deze hommage aan Jan Jansen volledig te krijgen, was de bijdrage van Jan's familie onontbeerlijk. Ze klappen niet echt uit de school, maar een tijdsbeeld is het zeker wel.

Toen Jan Herman Jansen op die donderdag de derde september van het jaar 1936 het levenslicht zag, waren er al twee broers in het gezin Jansen. Er zouden er nog twee bijkomen.

De oorlogsjaren gingen niet ongemerkt voorbij; de 3e klas van de lagere school moest hij noodgedwongen door de evacuatie van de gehele Arnhemse bevolking overslaan. Als evacué bracht hij die gehele periode bij zijn familie in Apeldoorn door.

Jan vond de jeugd daar wel erg verkwistend: zij gooiden zo maar de klokhuizen van appels weg! Zijn moeder had daar nog wel appelmoes van kunnen koken. Jaren later werden zijn ouders nog steeds *'de vader en moeder van appelmoes'* genoemd. Ook in zijn latere leven zou hij nooit een 'big spender' worden.

Zich schikken naar het gezag van anderen was voor de jonge Jan lang niet even gemakkelijk. Mogelijk daarom is hij maar voor een blauwe maandag padvinder geweest.

Al in zijn puberjaren toonde hij grote belangstelling voor klassieke muziek. Zijn pogingen de mandoline te bespelen, liepen door zijn rusteloosheid uit op een fiasco.

In '53 behaalde Jan als jongste examinandus 't HBS-diploma. Als zoon van een melkboer verloochende Jan zijn afkomst niet: hij koos op de Landbouwhogeschool Wageningen 'zuivel' als studie-richting.

De familie had de indruk dat de sociale aspecten van het studentenleven door Jan belangrijk werden gevonden. Hij werd quaestor van de studentenvereniging Unitas en hield alle bar-inkomsten bij. Zo had hij inzicht in het drankgebruik van zijn medeleden (en van hemzelf?).

Van de huidige studieduurbepering was toen gelukkig nog geen sprake.

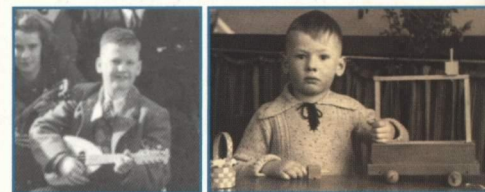
Hij ging graag zijn eigen gang

Als persoon nam Jan thuis, met zijn toen al sterke wil, duidelijk een onderscheiden plaats in. Behalve in de muzen was hij al vroeg geïnteresseerd in politiek. Alle pogingen om van hem een ordelijk persoon te maken ten spijt, bezit Jan toch het bijzondere talent om orde te onderscheiden in chaos.

Na 'Wageningen' moest Jan 's konings wapenrok aantrekken. In de recrutentijd beseften zijn meerderen al snel dat hij niet geschikt was voor actieve gronddienst. Een rustige bureaufunctie paste beter bij hem.

Jan had vanaf het begin van zijn werkzame leven veel moeite met het opnemen van vakantiedagen: reizen was immers verkwistend en onderbrak het werk maar. Pas in de jaren zeventig ging hij op aandrang van de familie mee naar het buitenland en kreeg de smaak van het vakantiegevoelen te pakken. Lange wandelingen in Engeland, Schotland, Frankrijk en de Alpen brachten de nodige ontspanning.

Wij hopen van harte dat hij na de nu af te sluiten zéér werkzame periode die ontspanning zal herontdekken. Zijn fiets staat al op hem te wachten.



Op de bewaarschool zat hij bij een tweeling in de klas. Thuisgekomen had hij het dan over de twee lingen: de ene ling deed dit en de andere ling dat.

van huis uit...



ALS ER IEMAND BIJ HEM KWAM
MET EEN PROBLEEM IN DE PRIVÉ-SFEER
DAN, INDIEN HET IN ZIJN VERMOGEN
LAG (BUITENGEWOON VERLOF O.I.D.), KWAM
DAAR EEN REGELING VOOR.
EN IK KAN HET WETEN WANT IK HEB HET
MEEGEMAAKT.

'B'

JANSEN
'SNOEPT' REGELMATIG VAN HET
SALADEBUFFET IN DE KANTINE.
MINPUNTJE DUS! DAT PROBLEEM
LOST ZICH NU VANZELF OP.

'A'

JAN
IS EEN ZEER VRIENDE-
LIJK MAN, MAAR HIJ IS ALS
EEN RUBBEREN MUUR: HIJ GEEFT
BIJ HET INDRIKKEN HEEL DIEP
MEE, MAAR KOMT UITEINDELIJK
WEER NET ZO HARD TERUG!

'N'

BEVRIJDING
OF NIET. DE
GESCHIEDENIS HEEFT GELEERD,
DAT IEDEREEN GEBRUIK MAAKT
VAN DE RUIMTE DIE HEM DOOR DE
OMGEVING WORDT GEBODEN. EN JAN
HEEFT OP ZIJN MANIER DIE RUIMTE
INGEVULD!

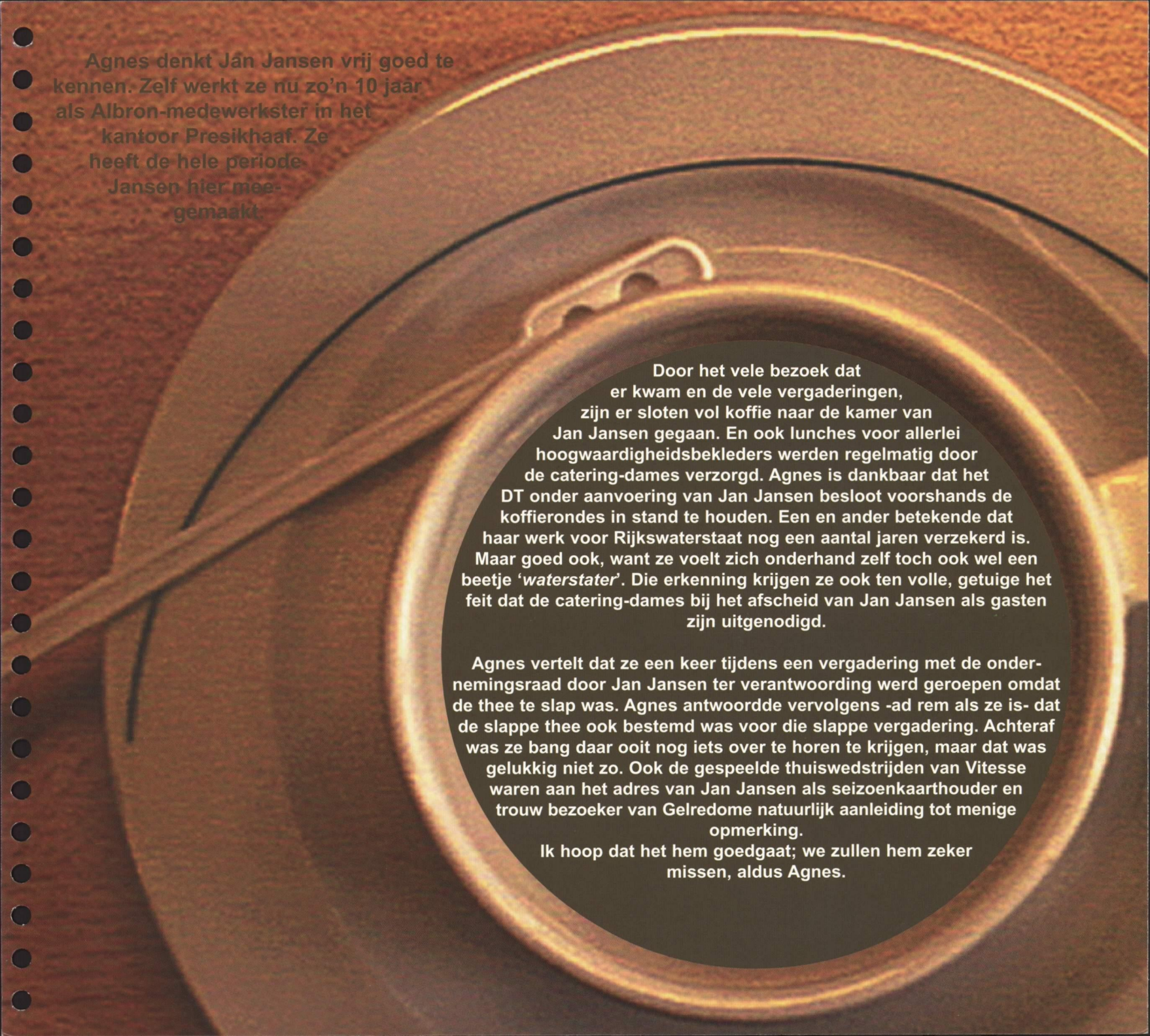
'R'

DE
GYMLESSEN OP DE
H.B.S. WAREN EEN PROBLEEM.
DE GYMLERAAR LIET HEM DAN
OOK MAAR DE MAAT TIKKEN:
WELLICHT KON HIJ ZO AL EEN
GROEP MENSEN NAAR ZIJN
HAND ZETTEN.

'H'

GELUKKIG
HEEFT HIJ 'T ME
ZELF VERTELD, ANDERS
ZOU IK HET NIET
GELOOFD HEBBEN!

'L'



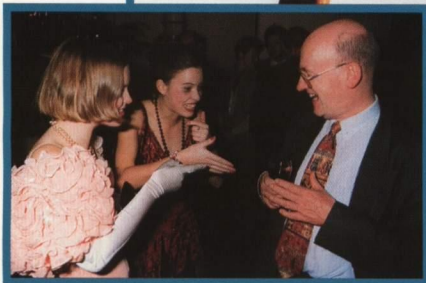
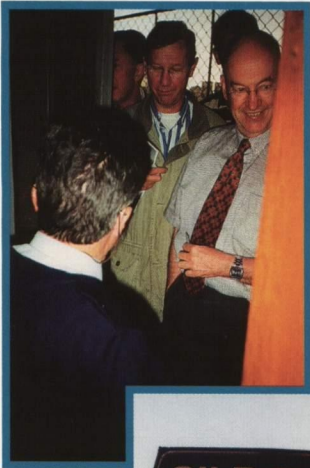
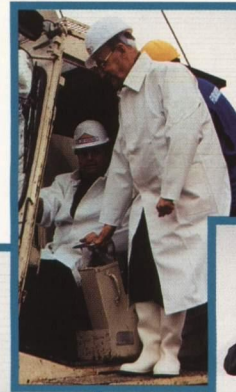
Agnes denkt Ján Jansen vrij goed te kennen. Zelf werkt ze nu zo'n 10 jaar als Albron-medewerkster in het kantoor Presikhaaf. Ze heeft de hele periode Jansen hier mee-gemaakt.

Door het vele bezoek dat er kwam en de vele vergaderingen, zijn er sloten vol koffie naar de kamer van Jan Jansen gegaan. En ook lunches voor allerlei hoogwaardigheidsbekleders werden regelmatig door de catering-dames verzorgd. Agnes is dankbaar dat het DT onder aanvoering van Jan Jansen besloot voorshands de koffierondes in stand te houden. Een en ander betekende dat haar werk voor Rijkswaterstaat nog een aantal jaren verzekerd is. Maar goed ook, want ze voelt zich onderhand zelf toch ook wel een beetje 'waterstater'. Die erkenning krijgen ze ook ten volle, getuige het feit dat de catering-dames bij het afscheid van Jan Jansen als gasten zijn uitgenodigd.

Agnes vertelt dat ze een keer tijdens een vergadering met de ondernemingsraad door Jan Jansen ter verantwoording werd geroepen omdat de thee te slap was. Agnes antwoordde vervolgens -ad rem als ze is- dat de slappe thee ook bestemd was voor die slappe vergadering. Achteraf was ze bang daar ooit nog iets over te horen te krijgen, maar dat was gelukkig niet zo. Ook de gespeelde thuiswedstrijden van Vitesse waren aan het adres van Jan Jansen als seizoenkaarthouder en trouw bezoeker van Gelredome natuurlijk aanleiding tot menige opmerking.

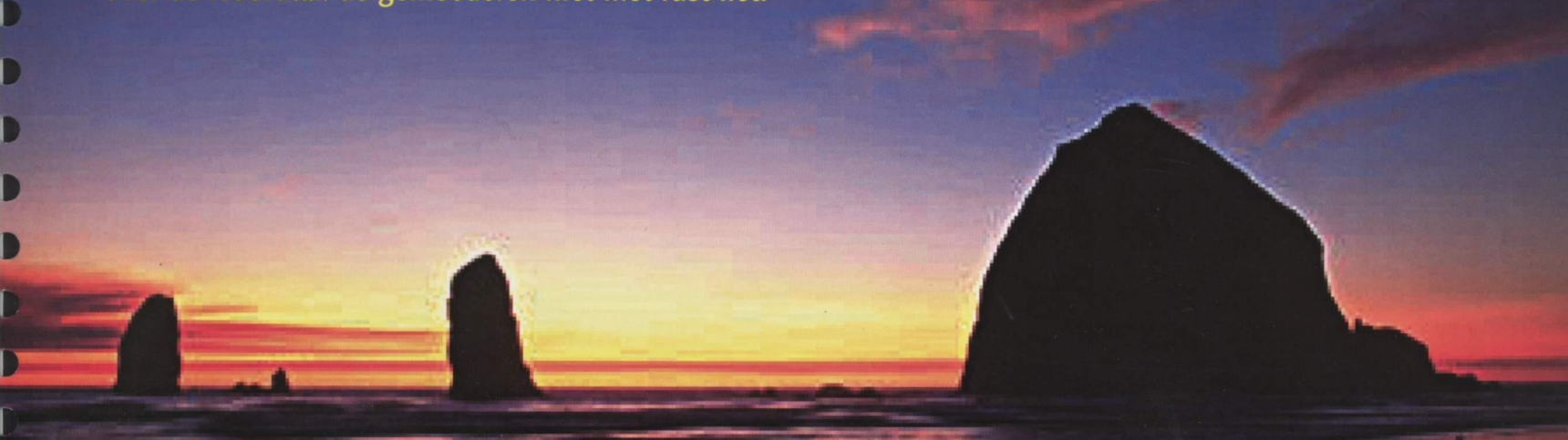
Ik hoop dat het hem goedgaat; we zullen hem zeker missen, aldus Agnes.

momentopname



Het verschil tussen rots en trots

Bestaat er een branding in Oost-Nederland? Het antwoord op deze vraag is volmondig: ja. Er bestaat namelijk in de persoon van Jan Jansen een rots - en dus is die branding ook wel ergens. En zoals het een grote rots betaamt: iedereen kent hem; iedere bestuurder in Gelderland en Overijssel weet wie Jan Jansen is. En voor velen is dat een genoegen. Zo heb ik dat zelf althans ervaren tijdens mijn werkbezoeken aan Oost-Nederland. Telkens was Jan Jansen een aangenaam gastheer, zeer gemotiveerd gesprekspartner en betrouwbaar 'voorportaal' tussen rijksoverheid en provincies. En wat is zo iemand hard nodig - zeker in een periode dat er veel gebeurt, zoals het afgelopen half jaar waarin de beslissing over de Noordtak de gemoederen niet met rust liet.



Jan Jansen heeft zich als geen ander gekweten van zijn taak: luisteren naar ongeruste burgers en bestuurders, zeer precies in kaart brengen wat de gevolgen zijn van het recente besluit de Noordtak niet door te laten gaan, gezamenlijk binnen de provincies vaststellen wat er van de rijksoverheid wordt verwacht. Ik heb in deze periode veel waardering gekregen voor zijn bestuurlijke capaciteiten. Jan Jansen heeft vele jaren als h.i.d. het land gediend. Oost-Nederland zal hem dan ook zeer moeten missen. Alhoewel, en dat verbaast natuurlijk niemand: hij blijft gewoon in zijn eigen omgeving wonen, daar aan de Rijn. Moet ook, want rotsen zijn maar moeilijk te verplaatsen. Ik kijk met veel plezier terug op de periode van samenwerking. En dat verklaart wellicht dat in mijn ogen het verschil tussen rots en trots slechts een kwestie is van één letter: Jan was een rots in de branding en kan trots zijn op al zijn verdiensten.

Tineke Netelenbos, de minister van Verkeer en Waterstaat.

Beste Jan,

Bij jouw afscheid en terugkijkend op een periode van meer dan 25 jaar, waarin wij in allerlei verbanden hebben samengewerkt, heb ik mijzelf de vraag gesteld: "Wat waardeer ik het meest in je?"

Je hebt veel prijzenswaardige eigenschappen. Bijvoorbeeld je enorme werklust, waarover legendarische verhalen de ronde doen. Je vastbeslotenheid en standvastigheid, waardoor je een betrouwbare partner bent. Loyaliteit ten opzichte van mensen en de organisatie waarin je werkte, duidelijk en eerlijk over wat je wilde.

Maar het meest heb ik je nuchterheid en je soberheid gewaardeerd. Nuchter vanuit de wetenschap dat tussen droom en daad een lange en bochtige weg ligt.

Een realisme dat vaak heel effectief was om doelen, die nog veraf lagen, te bereiken. Op die manier heb je veel bijgedragen aan de bestrijding van de waterverontreiniging conceptueel maar vooral door een praktische werkwijze.

Je was een pionier van het eerste uur, ook in internationaal verband.

De tweede eigenschap, die ik bijzonder heb gewaardeerd, is je soberheid. Vooral bij de besteding van overheidsgeld was je er voortdurend van bewust dat daar zorgvuldig mee moest worden omgegaan.

Die houding maakte je, in mijn ogen, tot een "civic servant" in de beste zin van het woord en tot een voorbeeld voor je omgeving.

Jan, er is natuurlijk nog veel meer. Maar je bent ook bescheiden en daarom besluit ik met je het allerbeste voor de toekomst toe te wensen.

Bedankt voor je steun,
bedankt voor je
vriendschap.

Gerrit Blom



zijn steun zijn toeverlaat zijn secretaresse



Als je Ans van Rossum vraagt wat zij van haar baas heeft gevonden dan komt er geen kwaad woord over haar lippen. Pas na veel aandringen zegt ze: **"Nou ja, hij is niet een van mijn gemakkelijkste bazen geweest."**

Oh, Ans vertel, vertel, vertel!

Maar dat weigert ze pertinent. Als er één is die een nauwe band had met Jan Jansen dan was het Ans wel, zijn secretaresse, zijn steun, zijn toeverlaat.

In zo'n functie zijn kwaliteiten als trouw en betrouwbaarheid onmisbare elementen. Ans is zich daar goed van bewust. Jan Jansen schonk Ans alle vertrouwen, daar kon hij van op aan. **"Het was voor mij horen, zien en zwijgen"**, zegt Ans. Op een gegeven moment ken je elkaar zo goed, dat je alleen al aan het nonverbale gedrag kunt aflezen of hij goed gemutst was en wat hij bedoelde.

Maandagochtend was niet het juiste tijdstip om zaken te doen, weet Ans. Jan is echt een avondmens en ging vaak laat naar huis. Soms was het al kwart over zes, keek op de klok, stak zijn hand in de droppot en vroeg zich af of hij haar nog iets kon laten doen. Jan kende geen begin- en eindtijden en verlangde dat ook vaak van zijn medewerkers. Kenmerkend voor een harde werker die zijn leven volledig in dienst heeft gesteld van de Rijkswaterstaat.

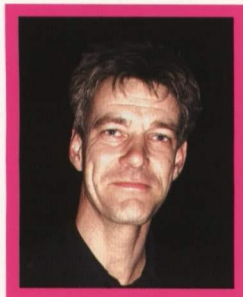
Als directiesecretaresse moet je aan veel zaken denken. Natuurlijk het directiesecretaressewerk, maar daarnaast vindt Ans het ook belangrijk dat de collega's en de gasten die bij de h.i.d. op bezoek komen zich prettig voelen.

Voor hem was het belangrijkste of hij zaken kon doen met bestuurders, overleg voeren en sturing geven aan de organisatie. Medewerkers konden ook altijd binnenlopen en hun hart luchten, dat stelde hij zeer op prijs. De deur stond open.

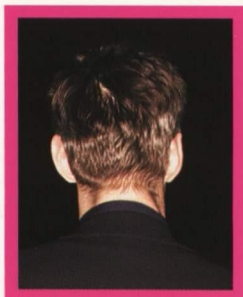
Dit samenspel stelt eisen onder andere aan een goed agendabeheer, timen van afspraken, het uitzetten van acties en het samenstellen van de vergadermappen. Wie kent Jan Jansen niet zonder de vele draagtasjes die hij dagelijks met zich meezeulde?

"Automatisch ben je ook een klankbord voor elkaar. Verschillende keren moesten we ons hart luchten. Dat ging heel divers. De ene keer was het gieren van het lachen, de andere keer hadden we beiden moeite onze emoties te bedwingen. Van mijn kant ben ik hem dankbaar voor zijn steun. Ik wens hem, na 8 jaar intensieve samenwerking, alle goeds in zijn nieuwe levensfase en ik hoop hem nog eens te ontmoeten om even bij te praten en - wie weet - oude herinneringen op te halen."

Het beste heb ik Jan leren kennen in de twee jaar dat ik met hem heb samengewerkt om de directies Gelderland en Overijssel te fuseren. In die periode heb ik Jan leren kennen als een man die zeer hoge eisen stelt aan zichzelf maar ook aan anderen. Normale werktijden bestaan voor hem niet. Regelmatig kwam het voor dat er 's avonds nog even telefonisch contact was. Op een avond stond mijn vrouw hem te woord omdat ik net alle vermoedens van die dag onder de douche stond af te spoelen. Jan wilde mij toch spreken: het was dringend. Dus ik, als loyaal ambtenaar, onderbrak mijn douche en nam de telefoon aan. De volgende ochtend op kantoor stond er een fles wijn op mijn bureau. Daaraan hing een kaartje: 'Voor de natte plek op de vloerbedekking, Jan'.



Het is algemeen bekend dat Jan erg veel van fietsen houdt. Als ik me nu een voorstelling moet maken van Jan, dan zie ik hem fietsen op de Posbank. Soms tegen de wind in, maar wel doorzetten. Soms met de wind mee heerlijk de omgeving in zich opnemend. Hoewel recreatief fietser, lijkt hij tijdens het werk meer op een wedstrijrijder. Hij fietst met plezier mee in het peloton om allerlei indrukken op te doen. Nadat hij zich hiermee een beeld van de koers heeft gevormd laat hij zich even afzakken en komt tot een besluit. Vervolgens neemt hij resoluut de kop en haalt de dagprijs binnen. Als je altijd een paar stappen vooruit bent, blijf je dus onnavolgbaar. Wat dat betreft doet hij dus denken aan zijn beroemde naamgenoot die in het verleden de Tour de France won. Altijd vooruit denken, volgens mij is dat een typering die bij Jan past.



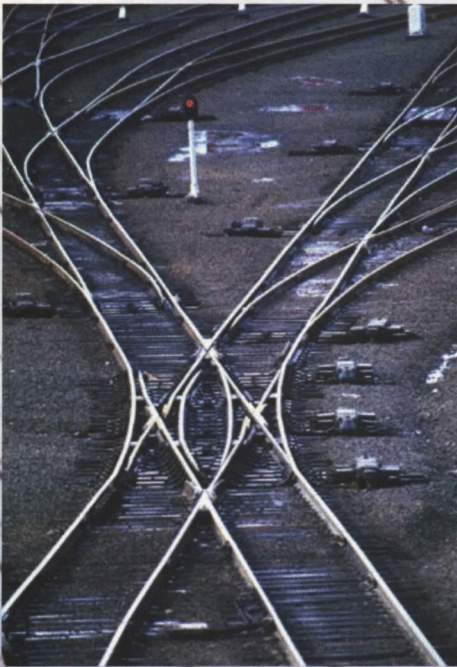
Wie denkt Jan Jansen wel dat ie is?

Als er iemand op allerlei uiteenlopende manieren wordt geïnterpreteerd, dan is hij het wel. En ik heb wel eens gedacht dat hij dit niet eens zo erg vindt. Als je de vraag aan hem zelf zou stellen, zou hij waarschijnlijk antwoorden: "Probeer er maar achter te komen".

Welnu, dat heb ik geprobeerd.

Uit beide voorbeelden krijg je toch geen goed antwoord op de vraag wie nu eigenlijk Jan Jansen is. En volgens mij is dat ook precies de bedoeling. Eén ding is echter zeker: Jan en Rijkswaterstaat zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Ik ben ook benieuwd hoe hij straks zijn tijd zal gaan vullen. Misschien meer tijd voor zijn politieke interesses, of misschien toch maar het veelbesproken hondje? In ieder geval wil ik hem daarbij alle succes toewensen, maar vooral ook bedanken voor alle leerzame momenten die ik met hem heb mogen beleven.

jan's moeilijke zit in de betuwe



Soms, vaak 's morgens vroeg, moest er op pad worden gegaan in de richting van Betuwse gemeentehuizen met daarin Betuwse bestuurders. Praten over de Betuweroute. Onderweg genietend van rijp op de fruitbomen of kwakende kikkers.

Op pad met aanwijzingen op grond van de Wet Ruimtelijke Ordening; een wet die verplichtte tot het voeren van overleg met de raden van weigerachtige gemeenten. Eigenlijk een zinloze procedure omdat niet echt de indruk bestond dat ze over de streep te trekken waren. De standpunten stonden immers vast.

Jan legde dan ook omstandig uit hoe de formele procedure in elkaar stak en dat men derhalve moest begrijpen dat hij 'dientengevolge ook niet gemakkelijk zat'. Het replek van één van de raadsleden kwam onmiddellijk zonder overigens het woord te vragen: "Als u niet lekker zit, meneer Jansen, dan bent u hier verkeerd. Dan moet u naar de dokter en niet hier bij ons in de gemeenteraad zijn!" Jan is overigens de rest van de tijd blijven zitten.

Na afloop van die raadsvergaderingen, waarin overigens echt geen overeenstemming kwam, was er wel die uitnodiging voor een gesprek en borrel. Daarbij kwam het zelfs voor dat de burgemeester himself achter de gemeentehuis-tap plaats nam en een borrel inschonk. Opvallend.

Jan: "Edwin, waar kom je nog tegen dat de burgemeester 's avonds na tien zelf voor ons een borrel inschenkt?"

Wat dat betreft kunnen herinneringen aan kleine gemeenten bij het afscheid van een hoofdingenieur-directeur groots zijn.

Gerke Ballast en Marijn Rutten

Senior projectleider en projectleider A50

'We zitten hier in de bouwkeet met zes man van Oost-Nederland. De meesten van de groep 50 komen vanaf de 32 bij Steenwijk. Eigenlijk dus steeds op grote afstand van het hoofdkantoor in Arnhem. En dat vinden we wel best. Jan Jansen is hier een paar keer op bezoek geweest. Krap aan een uurtje, dan moest-ie weer verder. Bij de officiële start van de werkzaamheden komt-ie weer. Dat is kort voordat hij stopt'.

Ale van der Hoek

Hoofd afdeling waterkeren en bouwgrondstoffen (Hoofdkantoor)

Begrepen en niet begrepen. Of toch wel? Denkend aan Jan, zie ik twee verschillende werelden. De werkelijkheid en de werkelijkheid achter de werkelijkheid. Ik zie hem onverklaarbare manoeuvres maken in een overleg. Ik zie hem onhandige opmerkingen maken naar mensen. Bedoeld, niet bedoeld? In de simultane wereld van Jan misschien wel beide. Onbewust wordt bewust. Onbegrip wordt begrip. Of niet? Of andersom? Denkend aan Holland, zie ik Rijn en Waal zich splitsen en weer samenvoegen. Waarschijnlijk is dat bij Jan ook zo.



'Hij kwam hier in de bibliotheek regelmatig even langs. Meestal aan het einde van de middag. Dan ging hij nog even iets opzoeken in een krant. Tijdens de hoogwaterperiode kwam hij ook langs om ons te informeren over de evacuaties. Het is een man die een enorme kennis heeft van zijn personeel'. Ook van voetbal? Frans: 'weet ik niet. Hij gaat wel met veel enthousiasme kijken bij Vitesse'.

'Ik heb veel te maken met de beleidsvoorbereiding en -uitvoering, maar ik vind dat het beleid van de organisatie wel wat duidelijker mag zijn. Dat geldt ook voor de relaties met het hoofdkantoor in Den Haag en met externe organisaties. Gelukkig gaat Oost-Nederland daarmee aan de slag. Jan Jansen heeft met het directieteam de aanzet gegeven om in juni te gaan praten met de medewerkers. Dat vind ik nou 'ns een prima idee en ik zal er zeker gebruik van maken. Alleen jammer dat Jan Jansen er dan zelf niet bij is. Ik ken hem eigenlijk niet zo goed en had hem best wel eens willen spreken'.

Hans Arp en Frans Beumer

Bibliothecarissen

Donna van Oosten

projectmedewerkster

Tine heeft zich klaarblijkelijk slechts met moeite los kunnen maken van haar borduurwerkjes, getuige de grote hoeveelheid garens die gebruiksklaar liggen. Aan haar nijvere handen ontspruiten heden ten dage de meest ingewikkelde patronen van borduurwerk. Ook daarbij kan ze het zich niet permitteren ook maar één steek te laten vallen.

Tine Nengerman heeft in haar periode vanaf januari 1970 heel wat hoofdingenieur-directeuren meegemaakt.

Jan Jansen betrok haar indertijd als bedrijfsmaatschappelijk werker bij veel zaken als het welzijn van de medewerkers in het geding was. Wellicht kwam Jan Jansen in de ogen van veel mensen over als een harde manager, maar in de contacten, gericht op het welzijn van de medewerkers, kwam hij op haar over als een gevoelig mens, die soms harde maatregelen met pijn in het hart moest nemen en waar het even kon, een goede oplossing van de problemen trachtte te vinden.

Tine vindt het fijn voor Jan dat hij op dit moment afscheid neemt van de Rijkswaterstaat en in de gelegenheid is om een aantal goede jaren van de welverdiende rust te gaan genieten.

Ze hoopt dat er nu een periode aanbreekt om dingen te gaan doen waaraan Jan Jansen in de afgelopen periode onvoldoende is toegekomen.

met pijn in het hart

Den Haag:

Als je een probleem naar Den Haag overhevelt, wordt ie niet opgelost, maar krijg je er meestal een probleem bij.

Vrijgezel:

Een vrijgezel gaat nooit vreemd. Hij gaat gewoon.

Personele omvang:

Toen Peter Kieft belde over de personele aantallen kreeg ik het behoorlijk koud: ik zat net in bad.

Voorlichter:

Dit is een samentrekking van 'voorliegen' en 'oplichter'.

(niet persoonlijk bedoeld, Sjaak)

Over strategie:

Eerst gaan de dames naar bed en drinken de heren nog een cognacje bij de open haard. Pas dan wordt de strategie besproken.

Eind van de directie- teamvergadering:

Laten we maar stoppen, want het dreigt ontspannen te worden.



Vakantie:

Kun je zes weken met vakantie dan kunnen we je plaats wel inleveren.

Maar RV
RVO

**Bijzondere opdrachten
(na FPU):**

Voor 2 strippen kom ik terug.



rand 2030

Vergadertijdstippen:

Je bent 24 uur in dienst van Rijkswaterstaat. Dus kunnen we 's avonds of zaterdagmorgen wel vergaderen.



ik ben dan 94

en mijn pensioen

is foute bezuinigingen -

zorg*)

Antwoord:

Ja, nee...

*) Jan noemt dit 'het knekelhuis'.



JAN JANSEN

MET DE ENTREE VAN MEVROUW BARENTSEN EN MET KOFFIE EN CAKE WAREN ALLE INGREDIËNTEN VOOR EEN ALLERAARDIGST GESPREK AANWEZIG.

“NA MIJN AFSCHIED VAN DE RIJKSWATERSTAAT, NU ACHT JAAR GELEDEN, WAREN ER ZO NU EN DAN NOG WAT KONTAKTEN. DE INTERESSE IS WELISWAAR GEBLEVEN, MAAR BESTUURLIJK HEB IK ME IN DE PERIODE NA MIJN AFSCHIED UITERAARD NERGENS MEER MEE BEMOEID. JAN HEEFT GEWELDIG VEEL WERK VERZET, ONDER OMSTANDIGHEDEN DIE BESLIST NIET EENVOUDIG WAREN. DE DIRECTIE OOST-NEDERLAND KAMPT MET DE NAWEEËN VAN EEN TWEETAL FUSIES WELKE TOCH GROTE INDRUKKEN HADDEN NAGELATEN. IN DIE SFEER MOET HET NIET ALTIJD

WIM BARENTSEN

EENVOUDIG ZIJN GEWEEST OM HET RIJKSWATERSTAATSSCHIP DRAAIENDE EN VARENDE TE HOUDEN. IK HEB VEEL RESPECT VOOR DE INZET EN DE WERKLUST DIE JAN JANSEN TEN TOON HEEFT GESPREID. ER IS DAARBIJ GEWELDIG VEEL WERK VERZET, MET NAME OP HET BESTUURLIJKE VLAK: EEN TERREIN WAAR JE NIET ZO NADRUKKELIJK AAN DE WEG TIMMERT ALS OP HET GEBIED VAN B.V. DE INFRASTRUCTUUR. DE MENSEN IN DE ORGANISATIE HEBBEN DAAR OVER HET ALGEMEEN NIET ZOVEEL ZICHT OP, DOCH HET IS EEN HEEL BELANGRIJK FACET IN DE H.I.D.-FUNCTIE.

OVER DE PERIODE NA HET AFSCHIED VAN DE RIJKSWATERSTAAT VOORZIE IK NIET ZOVEEL PROBLEMEN. ER ZIJN ZOVEEL ADVIES-COLLEGES WAARIN JAN WELKOM IS DAT OOK DAARIN EEN DAGVULLEND PROGRAMMA TE VERWEZELIJKEN ZOU ZIJN, ALS JE DAT ZOU AMBIËREN. ZELF BEN IK DIE WEG NIET INGESLAGEN; IK BEN VEEL OP REIS MET DE TREIN EN IK LEES VEEL. BOVENDIEN CARAVANEN WE VAN TIJD TOT TIJD DOOR HEEL EUROPA.”

DOOR DE TUIN TERUGLOPEND NAAR DE AUTO CONCLUDEER IK DAT DE RUIME TUIN VAN DE FAMILIE BARENTSEN, MET NAME IN HET SEIZOEN, TOCH OOK NOG WEL VEEL ONDERHOUD ZAL VERGEN. WIM BARENTSEN BEEAMT DIT DOCH GEEFT AAN HIERVOOR IEMAND TE HEBBEN DIE DAT WERK GROTENDEELS VOOR HAAR REKENING NEEMT. DANK VOOR DE KOFFIE EN DE HEERLIJKE CAKE.

Een vriendschap welke reeds in 1947 is ontstaan op de lagere school en is blijven bestaan via de middelbare school (HBS) tot op heden.

Wat mij van die eerste tijd is bijgebleven, zijn onder meer urenlange spelletjes Monopoly, waarbij Jan's voorkeur voor de Rotterdamse en Utrechtse straten opviel. Hij won juist door die straten vaak op het laatste moment.

In de jaren '50 kreeg Jan ook belangstelling voor voetbal. Passief weliswaar. Later verwaterde dit; waarschijnlijk hield zijn interesse gelijke tred met de 'slechte' prestaties van Vitesse in die tijd. Sinds kort is Jan weer seizoenkaarthouder. Weer op het laatste moment.

Naar de HBS, welke in die tijd nog om acht uur begon, was het steeds weer een race tegen de klok. Samen vanaf de Arnhemse Sonsbeeksingel via de verwoeste Steenstraat lopen met zware tassen naar de Schoolstraat in het Spijkerkwartier, waar we altijd in de 'schoolzoemer' aankwamen. Werkelijk op het laatste moment.

Jan stond op de HBS bekend als de leerling met het slechtste cijfer voor gymnastiek en verder als de leerling die vlak voor de beruchte proefwerkweken pas echt begon te blokken. Hoezo, op het laatste moment?

De vriendschap is door de jaren heen altijd gebleven, soms op afstand (standplaats Hoogezand) dan weer dichtbij (standplaats Arnhem).

Jan staat bij mij bekend als de man met warme belangstelling voor het wel en wee van ons gezin en familie.



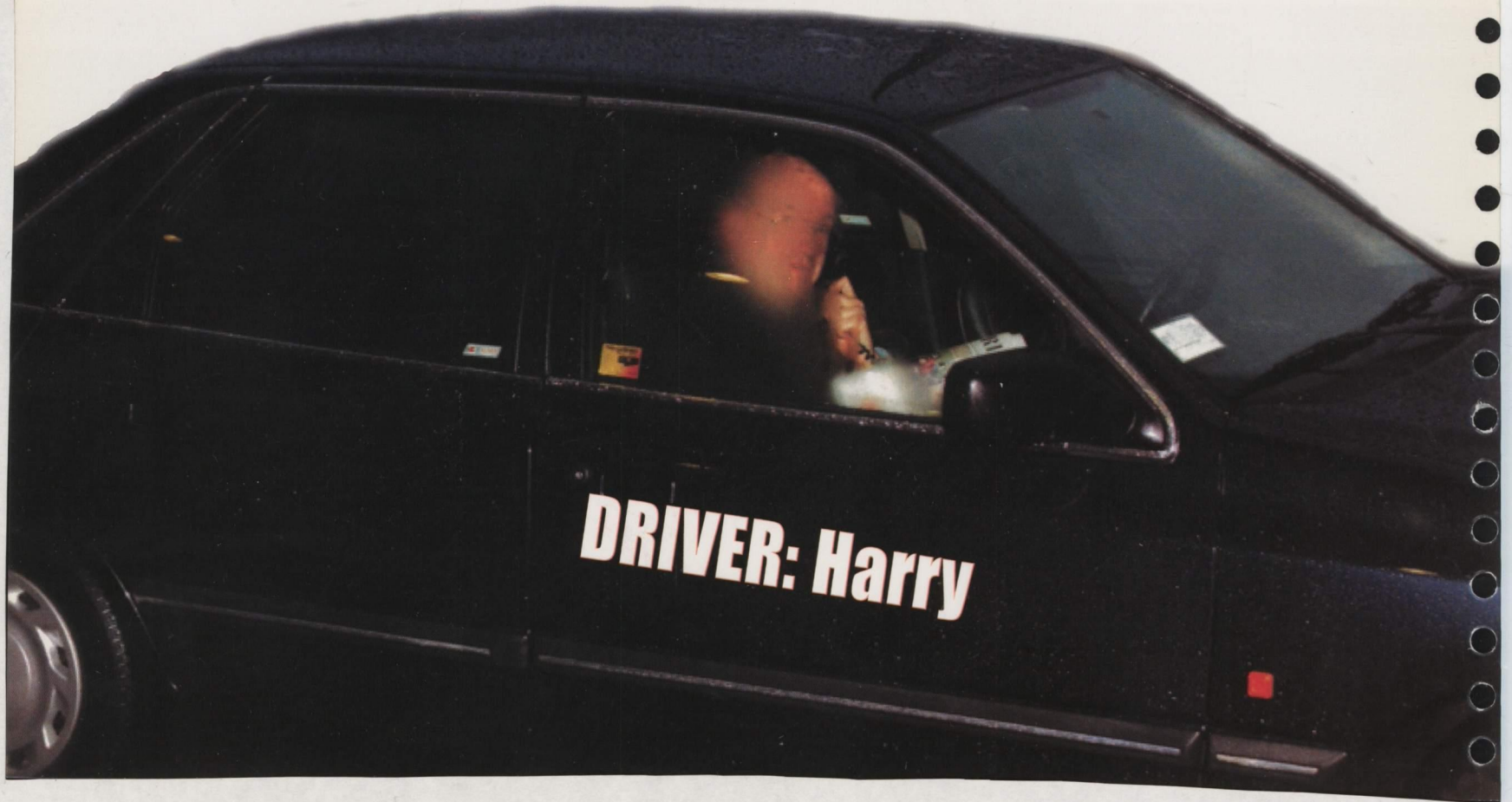
1947 - HEDEN
nico lamers

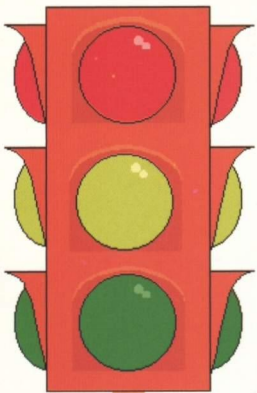
**JE AUTO VERPLAATST JE VAN A NAAR B
MET GROTE SNELHEID SOMS, MAAR BINNEN
DE LIMieten
ANDERE AUTOMOBILISTEN INHALEN EN OOK
DE TIJD
ZE WETEN HET INMIDDELS: JE KOMT TE LAAT.**

**JE ZIT NIET ZELF ACHTER HET STUUR
JE LAAT JE RIJDEN
OM TIJD TE HEBBEN VOOR PRATEN, BELLEN,
LEZEN
HIJ KENT ZE INMIDDELS: IEDERE WEG, IEDER
GEBOUW, IEDERE STRAAT.**

**HET STUUR IS ÉÉN MET ZIJN BEIDE KNUISTEN
ZIJN VOET BIJNA VERGROEIT MET HET
PEDAAL
HIJ BRENGT EN HAALT EN HAALT EN
BRENGT: VROEG OF 'S NACHTS - IN LAND OF
STAAT.**

**NOG NOOIT WAS VEILIGHEID IN HET
GEDRANG
DE KILOMETERS IN HET BLOED ZIJN
ADRENALINE
HIJ VINDT 'T JAMMER DAT JE ZONDER HEM
NU VERDER GAAT.**



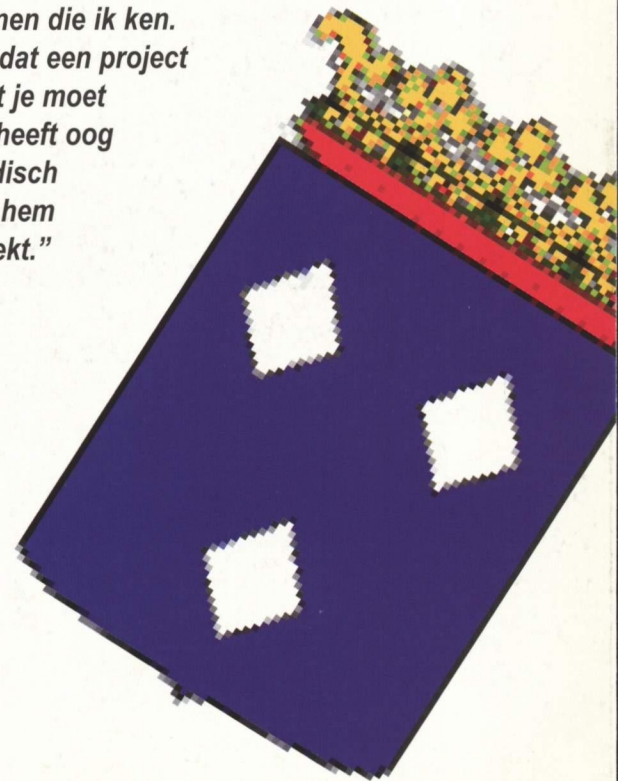


Het stoplicht staat op rood. Het stoplicht staat op groen In Almelo is altijd wat te doen!

Herman Finkers

A. Sjoers, wethouder gemeente Almelo:

"Ik heb vele jaren met hem meegemaakt. Ik vind hem een sympathiek mens. Maar tegelijkertijd is hij één van de meest eigenwijze personen die ik ken. In de positieve zin van het woord natuurlijk! Ik heb ervaren dat een project aan uitzonderlijk goede kwaliteitseisen moet voldoen en dat je moet weten waar je over praat, wil je Jan kunnen overtuigen. Hij heeft oog voor de relatie van mens tot mens en is net als ik Bourgondisch ingesteld. Dit spreekt mij enorm aan. In het werk vond je in hem een medespeler in het veld. Ik vind het jammer dat hij vertrekt."



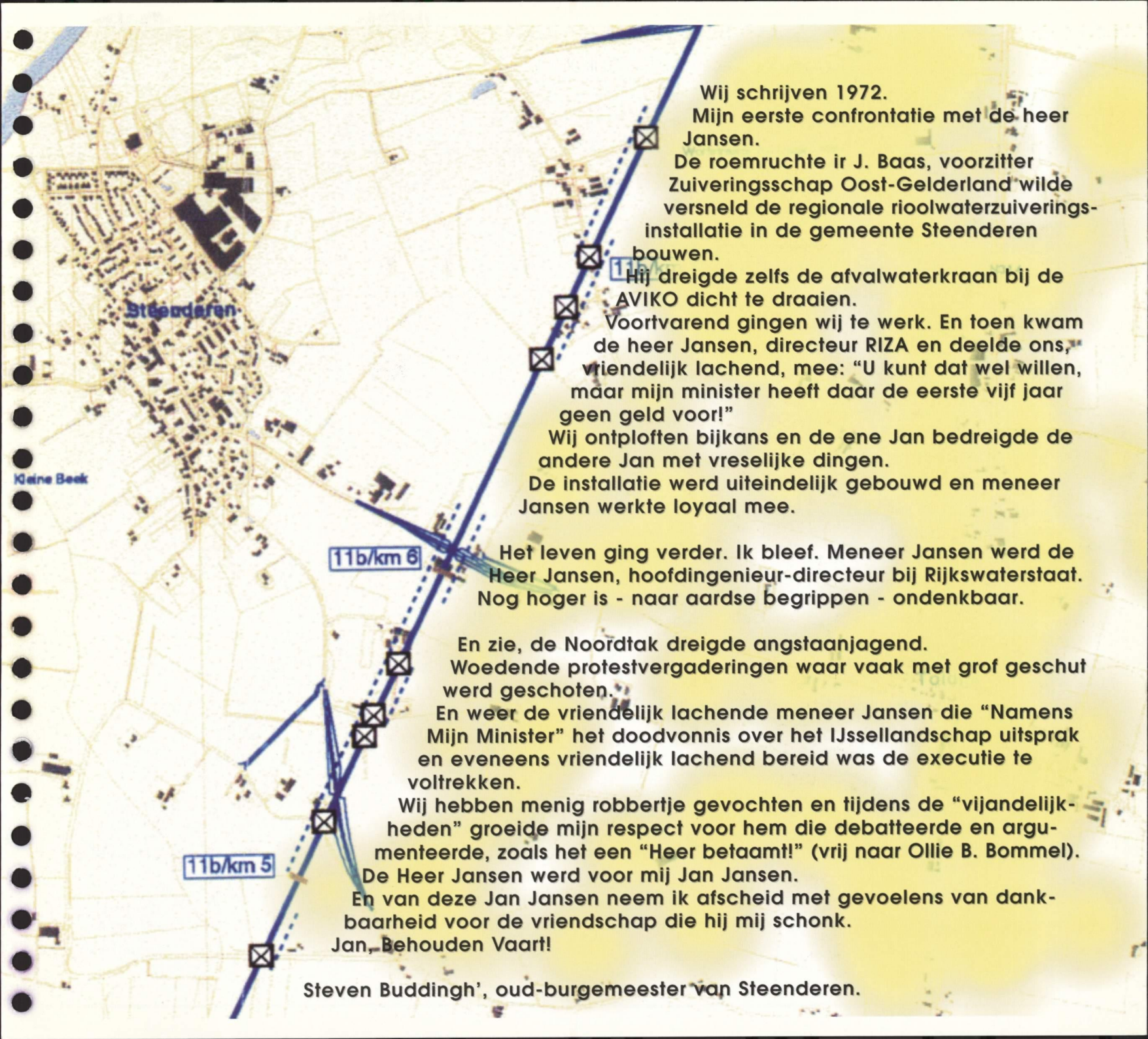
Een **deskundig mens**, maar naar mijn overtuiging permanent in de worsteling tussen rijksheer en ambassadeur van Oost-Nederland: een koorddanser die balanceert op het koord van de regio, met wensen die altijd groter waren dan de Haagse mogelijkheden.

Hij is als hoofdingenieur-directeur altijd **vooral zichzelf gebleven**. Al denk ik dat ook hij last heeft gehad van het feit dat zijn verantwoordelijkheid vanuit Den Haag in de praktijk groter werd gevonden, dan die eigenlijk was uit hoofde van zijn functie vanuit Oost-Nederland. Of hij veel geleden heeft onder deze duale opstelling zou ik niet weten.

Dat Jan een **hart voor de regio** heeft heb ik gemerkt in zijn betrokkenheid bij de totstandkoming van het Hardenbergconvenant. De huidige Minister dacht die oude schoendoos zo weg te kunnen gooien. Wij hebben haar duidelijk gemaakt dat ook in het bestuurlijk verkeer geldt 'afspraak is afspraak'. Jan heeft ook in die herbevestiging een belangrijke rol gespeeld. De zorg die Jan Jansen heeft gehad tijdens de hoogwaterperiodes, typeert hem. Ik bewaar goede herinneringen aan de contacten met Rijkswaterstaat. Jan was **altijd bereikbaar**. In het algemeen was Jansen iemand die bij alle contacten binnen de grenzen van gebondenheid aan zijn minister, bereid was om samen met de regio op zoek te gaan naar oplossingen om impasses te doorbreken. Hij was altijd bevattelijk voor een ordelijke dialoog.

Nu ik alles nog even de revue laat passeren herinner ik mij ook zijn **grote mate van blijmoedigheid**. Hij had geen afkeer van de goede dingen van deze aard. Bij het Twente Dinner bijvoorbeeld was hij een regelmatige gast. Ik denk dat het voor hem nog een hele worsteling zal zijn om een nieuwe levensinvulling te vinden, ook zonder de vreugde die hij in het werk heeft beleefd. Tenslotte, welke raad zou ik hem willen meegeven? Jan, wees wijs, leef gelukkig, en geniet op afstand van die dingen waarmee je zo actief bezig bent geweest".

*Commissaris der Koningin in Overijssel
mr. J.A.M. Hendriks*



Wij schrijven 1972.

Mijn eerste confrontatie met de heer Jansen.

De roemruchte ir J. Baas, voorzitter Zuiveringsschap Oost-Gelderland wilde versneld de regionale rioolwaterzuiveringsinstallatie in de gemeente Steenderen bouwen.

Hij dreigde zelfs de afvalwaterkraan bij de AVIKO dicht te draaien.

Voortvarend gingen wij te werk. En toen kwam de heer Jansen, directeur RIZA en deelde ons, vriendelijk lachend, mee: "U kunt dat wel willen, maar mijn minister heeft daar de eerste vijf jaar geen geld voor!"

Wij ontploften bijkans en de ene Jan bedreigde de andere Jan met vreselijke dingen.

De installatie werd uiteindelijk gebouwd en meneer Jansen werkte loyaal mee.

Het leven ging verder. Ik bleef. Meneer Jansen werd de Heer Jansen, hoofdingenieur-directeur bij Rijkswaterstaat. Nog hoger is - naar aardse begrippen - ondenkbaar.

En zie, de Noorttak dreigde angstaanjagend. Woedende protestvergaderingen waar vaak met grof geschut werd geschoten.

En weer de vriendelijk lachende meneer Jansen die "Namens Mijn Minister" het doodvonnis over het IJssellandschap uitsprak en eveneens vriendelijk lachend bereid was de executie te voltrekken.

Wij hebben menig robbertje gevochten en tijdens de "vijandelijkheden" groeide mijn respect voor hem die debatteerde en argumenteerde, zoals het een "Heer betaamt!" (vrij naar Ollie B. Bommel). De Heer Jansen werd voor mij Jan Jansen.

En van deze Jan Jansen neem ik afscheid met gevoelens van dankbaarheid voor de vriendschap die hij mij schonk.
Jan, Behouden Vaart!

Steven Buddingh', oud-burgemeester van Steenderen.

Jos Livius

hoofd afdeling Bebeer en Verkeer

'Ik denk aan die riante kamer met dat kolossale bureau, waar naar mijn weten nog nooit iemand achter gezeten heeft. Midden in de kamer de vergadertafel met op een stoel zo'n stuk of vijf linnen tasjes vol met stukken: de werkplek van Jan. Jan is een toegankelijk mens en een van zijn goede eigenschappen is luisteren. Of hij daar vervolgens mee doet wat jij zou willen, blijft wel een verrassing. Wat ik als eerste van hem heb geleerd is het ontwikkelen van meer oog voor de omgeving. De inhoud van de krant blijkt vele malen belangrijker dan die van aanschrijvingen. Dat was even wennen in het oude Gelderland! Bewondering heb ik vooral voor zijn kennis van de mensen in de dienst. Waar ik al 10 jaar mensen in de lift zie en ze nog steeds niet bij naam ken (wat natuurlijk niet goed te praten is) heb ik het gevoel dat Jan letterlijk iedereen kent en niet alléén bij naam.

Het meest blijft me toch bij hoe ontspannen Jan kan zijn. Hij neemt alle tijd voor een gesprek, maar juist dan is het uitkijken geblazen! Twee kanten van Jan komen dan om de boek kijken: zijn onnavolgbare humor en zijn gewoonte om achteloos ballonnetjes op te laten. Je staat binnen de kortste keren op het verkeerde been!

Gezellig is het wel, want Jan is een smakelijk verteller. Hij prikkelt graag een beetje en hij houdt van tegenspel, maar dat laatste bedenk je je meestal pas als je weer buiten staat. Het was op zijn minst spannend om Jan als hoogste baas te hebben.'

Desiree Lemmens

bedrijfsbureau CXY

'Het is me natuurlijk opgevallen dat er veel kritiek op Jan Jansen is. Maar dat beeld bleek nogal gekleurd, vind ik. Bij de contractbesprekingen viel me vooral op dat Jan iemand is die op een grappige manier toch stevig kan zeggen hoe hij over dingen denkt. Hele droge en subtiele humor. Aan de andere kant is het wel iemand die kan onderhandelen en keihard is. Het is iemand die meer ziet dan de meeste mensen denken dat hij ziet.'

Johan van Maanen en Gert Jan van den Bosch

toezichtbouders op steunpunt 't Harde

'Wij zitten hier al bijna dertig jaar. Tamelijk afgelegen ja, Arnhem is ver weg. Een enkele keer komen we er voor een bijeenkomst. De h.i.d.? Je ziet 'm wel eens lopen, maar voor de rest niks. Eén keer was hij er bij een bijeenkomst bij, maar ik heb hem niet gesproken. Nee, hij is hier nog nooit geweest. Die vorige wel, hoe beet-ie ook alweer. Iets met Ho... Wat? Hooning? Ja, die was het. Wat zeg je? Zat er nog eentje tussen? O ja, Barentsen. Nee, die is hier ook nog nooit geweest.'

Annie Evers

hoofd postbehandeling

Wat moet ik daar nu van zeggen?

Hij is altijd zeer betrokken geweest bij het reilen en zeilen van de afdeling Post- en Archiefsaken. Hij had dan ook altijd een 'open deur' als het ging om het snel ondertekenen van zgn. 'beden'-brieven. Hij kwam dan wel niet bij ons op de koffie, maar bij kende zeer bestid de namen bij onze gezichten.

Ook het gebakje op zijn verjaardag, 3 september, was altijd heerlijk.

Maar wat toch de grootste indruk op mij gemaakt heeft en het sterkst in mijn berinnering is gebleven, is de eerste werkdag van het jaar 1996: 2 januari.

Op die dag verongelukte onze collega Paul Vos. Een dronken automobilist reed Paul 's morgens om half acht van zijn fiets. Jan Jansen stond toen niet boven, maar naast ons om samen met ons het verdriet en verlies te verwerken.

Ik wens Jan Jansen, samen met zijn familie, het allerbeste voor de toekomst en een fijne, lange periode dat hij van zijn pensioen mag genieten. Vooral in goede gezondheid.



STAATSSECRETARIS VAN
VERKEER EN WATERSTAAT

Beste Jan,

Sinds 3 augustus 1998 heb ik op een zeer plezierige wijze met jou samengewerkt. Altijd heb jij mij even hartelijk ontvangen, ook als mijn komst - bij hoogwater - wel op zeer korte termijn werd aangekondigd.

Je hebt voor mij een belangrijke rol gespeeld in het rivierengebied, zowel in Nederland als over de grens.

Ik hoop dat je de komende jaren toe zult komen aan die activiteiten die je in je functie van H1D niet kan uitvoeren. Daar hoop ik jou nog geregeld tegen te komen.

Ik wens jou en de jouwen nog heel veel goede jaren toe!

Met veel goede herinnering aan onze samenwerking en veel goede wensen,
Monique de Vries.

Beste Jan,

Sinds 3 augustus 1998 heb ik op een zeer plezierige wijze met jou samengewerkt.

Altijd heb jij mij even hartelijk ontvangen, ook als mijn komst - bij hoogwater - wel op zeer korte termijn werd aangekondigd.

Je hebt voor mij een belangrijke rol gespeeld in het rivierengebied, zowel in Nederland als over de grens.

Ik hoop dat je de komende jaren toe zult komen aan die activiteiten die je in je functie van h.i.d. niet kan uitvoeren. Daar hoop ik jou nog geregeld tegen te komen.

Ik wens jou en de jouwen nog heel veel goede jaren toe.

Met veel goede herinneringen aan onze samenwerking en veel goede wensen,

Monique de Vries





"Zo'n aardige, goedlachse en gedisciplineerde, maar ook gedreven ambtenaar geeft elke minister het gevoel dat het goed komt met het beleid."

Neelie Kroes



Beste Jan,

Ongelooflijk dat jij afscheid neemt, want in de beleving van velen ben jij de vleesgeworden Rijkswaterstaat. Hardwerkend, geliefd en beroemd. Met een enorme schat aan kennis en een nog groter werkgebied ben je binnen V en W uitgegroeid tot een begrip. Logisch, want als h.i.d. ging je over het hele oosten van Nederland en als dat nog niet genoeg was deed je ook de Rijn in Duitsland er nog even bij.

Ons grote buurland, maar zeker ook ons eigen Nederland, heeft je kunde op het gebied van water goed kunnen gebruiken.

Het water heeft voor veel hoogtepunten, maar zeker ook voor dieptepunten gezorgd. In mijn periode als minister van Verkeer en Waterstaat hebben we op dat terrein veel meegemaakt. Ik neem aan dat ook bij jou nog de aangrijpende tijd in Ochten voor op je netvlies staat. Met aan de andere kant natuurlijk ook het harde werken aan de oplevering van betere dijken voor datzelfde gebied. Rond die periode hebben we veel en goed contact gehad.

Als er zaken waren in Oost-Nederland gaf je altijd acte de présence. Je offerde zelfs tijd op om Rijkswaterstaatszaken uit te leggen en te promoten bij VVD-bijeenkomsten. Dat werd zeer gewaardeerd en gelukkig deed je het ook met veel plezier. Ik ken je ook als een goed liberaal en daar is natuurlijk helemaal niks mis mee.

Jan, je mag absoluut trots zijn op de 36 jaar overheidsdienst. We zullen je missen. Je bent een plezierig en zeer beminnelijk mens en ik hoop je dan ook nog vaak tegen te komen.

Annemarie Jorritsma,

Minister van Economische Zaken



Jan Jansen en z'n Waterstaters

De aankondiging van zijn afscheid was, ondanks zijn leeftijd, toch een verrassing. 'Jan blijft tot z'n 65ste', was de algemene mening. Jan hoort bij de Waterstaat en de Waterstaat is alles voor hem. Letterlijk 24 uur per dag en 7 dagen in de week was Jan met Rijkswaterstaat bezig.

Zelfs in bad, waar hij altijd graag in lag, werkte hij door. Soms kwam hij nog met natte vergaderstukken op kantoor, maar dat hinderde hem niet. Jan was zo verknocht aan het bad, dat men zelfs tijdens zijn functioneren bij de Rijkswaterstaatsdiensten in Lelystad de omweg van de Flevolijn 'het badkuip-tracé' noemde. Dat bad hebben Jan en ik beide als hobby: alleen Jan ligt er met zijn stukken in, terwijl ik graag een sigaartje en een drankje meeneem.

Jan zijn grote inzet bleek ook toen ik eens zijn taak zou overnemen in het kader van de nieuw opgerichte directie Flevoland. Per 1 januari '89 zou ik deze functie overnemen. Jan vertelde mij dat hij tot eind december '88 zou doorwerken om de toenmalige directie Zuiderzeewerken klaar te stomen voor de nieuw te vormen directie Flevoland. En inderdaad. Jan bleef doorwerken op kantoor tot laat in de (oudejaars)avond.

Jan is iemand die houdt van conflicten; in discussie is hij onverslaanbaar. Daarmee oogste hij vrees maar ook waardering bij vele Waterstaters.

Jan en de Waterstaat hoorden bij elkaar!

Cees van der Wildt





van Jan(sen)... een gewone Nederlandse naam voor een bijzondere Nederlander. Een bijzondere RWS'er wiens invloed nog geruime tijd merkbaar zal zijn.

van Arnhem... geboorteplaats en sinds 1992 wederom - bewust gekozen werk- en woonplaats. Daar waar herinneringen liggen en hij er nog een aantal aan wil toevoegen.

van nieuwe werken... Hij spoorde iedereen aan om daar hard voor te werken. Agendaproblemen of tijd speelden geen rol. Vierentwintig uur per etmaal RWS'er zijn, vond hij voor zichzelf maar ook voor anderen de normaalste zaak van de wereld!

van sociaal... Bij reorganisaties gaf hij de garantie dat er voor iedereen een functie was. Bij ingrijpende, individuele en persoonlijke gebeurtenissen hebben weinigen hem leren kennen als een zeer betrokken persoon met emoties die ieder mens heeft.

van eigenzinning... vasthoudend, mensen tot het uiterste op de proef stellen. Overtuigen of zijn vertrouwen hebben. Dan kreeg je zijn steun. Zeker van je zaak zijn, to the point zijn, inzicht hebben, jezelf zijn en tegengas geven. Dat sprak hem aan.

van Nederlander... Alleen 'de Vries' is nog nederlander. Zo nederlands als Jan Jansen, tourwinnaar. De eindstreep halen. Het peleton op koers houden. De koppositie innemen.

Op een cursus voor de ondernemingsraad, gehouden tijdens de fusieperiode, moest ik eens tekenen hoe ik de organisatie zag van de toenmalige directies Gelderland en Overijssel inclusief de positie van Jan Jansen. Ik heb toen een groot kippenhok met kakelende kippen getekend. In een wand van het kippenhok was een kijkgaatje geboord waar Jan Jansen met een big smile doorheen stond te kijken.

Ik heb tijdens de vergaderingen van de ondernemingsraad met de dienstleiding ervaren dat Jan over het algemeen van zaken de directie Oost-Nederland betreffend heel goed op de hoogte was. Om efficiency redenen las Jan regelmatig de stukken in bad met het risico dat deze stukken in het water konden vallen. Wij hebben toen overwogen hem een leesplankje cadeau te geven op zijn 60e verjaardag. Dat hebben we uiteindelijk niet gedaan omdat, naar het schijnt om ARBO-technische redenen, hij nu de douche gebruikt.

Als wij met onderwerpen kwamen waar hij nog niets vanaf wist, wat overigens sporadisch voorkwam, dan vond hij dat niet zo leuk. Hij had ook een hekel aan verrassingen, want als strateeg had hij zijn plan allang klaar liggen. Jan dacht, om het in schaaftermen te verwoorden, meestal vier zetten vooruit. Dit was voor de ondernemingsraad dan ook moeilijk bij te houden. Zij heeft tijd nodig. De OR is meer gebaat met een duidelijk stappenplan en bijbehorend tijdspad waarin de OR een en ander kan toetsen.

Ik ben ervan overtuigd dat mede door de inzet van Jan Jansen de directie Oost-Nederland een goede naam in Den Haag heeft opgebouwd.

...inkt meestal vier zetten vooruit...

His Masters Voice

Het eerste dat in mij opkomt, is 'His Masters Voice'. Letterlijk is Jan Jansen vaak de stem van de minister. Daardoor is onderhandelen vaak beperkt tot het uitwisselen van standpunten en ontbreekt de ruimte voor een synthese.

Bij grote infrastructuurprojecten bepaalt 'Den Haag' de lengte van de polsstok, die - naar Gelderse maatstaven - altijd te kort is om droog aan de overkant te komen. Uiterst vriendelijk en altijd met een glimlach weet Jan Jansen steeds weer 'nee' te zeggen.

Het begrip 'to agree to disagree' krijgt zijn volle dimensie. Lastig is dat Jan Jansen daarbij zeer intelligent opereert, ondersteund door grote kennis van zaken en een sterk ontwikkelde politiek bestuurlijke feeling.

Jan is een rijkswaterstaatsman bij uitstek. Opvalt dat hij een hogere persoonlijke betrokkenheid heeft bij water dan bij droog. In het natte werkveld bestaat ook altijd meer ruimte voor afspraken over projecten en over een gezamenlijke aanpak. Als er een afspraak gemaakt is, dan staat die ook en wordt die altijd nagekomen.

Buitengewoon behendig weet hij te manoeuvreren in het spanningsveld tussen rijk, provincie, regio en gemeenten. Daarbij slaagt hij er in de goede verstandhouding te bewaren, wat op zichzelf al een opmerkelijke prestatie is. Buiten het werk om toont Jan een grote betrokkenheid in het wel en wee van mensen.

Hij is 'His Masters Voice', maar wel zeer welluidend.

*Johan de Bondt
gedeputeerde
provincie Gelderland*



Het betere fietsweer komt eraan

A man wearing glasses and a suit is riding a bicycle through a field. The image is semi-transparent and serves as a background for the text.

Als aan het Hoofdkantoor van de Waterstaat om een reactie op Jan's 'aftreden' wordt gevraagd dan is zo'n reactie uiteraard op afstand, heeft het juiste abstractieniveau en kent het een scherpte die in ieder geval een gemiddelde hoofdingenieur-directeur aan het denken zet. Naast het hooghouden van de eigen standaard werden nog aanvullende voorwaarden aangereikt: houd het realistisch, niet overdreven complimenteus en niet teveel over het werk! Zoals wel vaker in contact met Jan waren de kaders gegeven: wel ruimte voor eigen inbreng, maar weinig kans dat deze integraal wordt overgenomen.

Jan Hendrik en Thijs: "En het is al helemáál zeldzaam dat je er niet in slaagt om je eigen visie in de organisatie te laten doorklinken. Toch gebeurt dat. Een voorbeeld: het heeft ons verbaasd hoe lang het duurde voor de directie Oost-Nederland een goedkeurende accountantsverklaring verkreeg (en behield). En dat terwijl je toch zelf zo uitmuntend bent in het vastleggen van primaire gegevens. Nee, niet in je werk! We doelen natuurlijk op de primaire gegevens uit je privé-leven. Het gaat dan met name over de welhaast angstaanjagende nauwgezetheid waarmee bijvoorbeeld gefietste kilometers worden bijgehouden, het uiterst strikte regime dat geldt om als compact disc te mogen worden toegelaten tot de hoofdcollectie, en de mate van gedetailleerdheid van de gegevens verzameld in het kader van de 'hondenkeuze'."

Hun analyse is dat de directie die goedkeurende accountantsverklaring alleen daarom zo moeizaam verkreeg omdat Jan deze lichtende voorbeelden van realiseren, registreren en administreren te weinig aan de organisatie heeft voorgehouden! De verrassende conclusie moet zijn dat hij wel degelijk in staat is gebleken om zijn werk en privé gescheiden te houden. En het lijkt erop dat hij het privé beter op orde heeft dan op z'n werk. Dit moet voor hem een steun in de rug zijn om zich nu meer op 't privé-leven te gaan concentreren, hoewel dat onder de huidige omstandigheden niet gemakkelijk is.

"Privé is overigens wat ons betreft geen synoniem voor alleen. Dus bij deze ons aanbod om je bij de realisatie van verdere primaire gegevens behulpzaam te zijn (registreren en administreren valt nadrukkelijk niet onder dit aanbod). We hebben ADV-dagen genoeg en het betere fietsweer komt er aan. Het biedt ons tegelijkertijd ook de gelegenheid je als fenomeen en als mens te blijven volgen, want in beide opzichten ben je zonder meer de moeite waard! We keep in touch." , aldus Jan Hendrik en Thijs

In de warme ochtendzon lopen de baas en zijn hond over de dijk. De baas vertelt aan de hond zijn levensverhaal. Hij vertelt zijn hond - zo te zien een teefje - waarom hij haar heeft genomen: om zijn levensverhaal te kunnen vertellen. De hond kijkt schuin omhoog naar zijn baas als die begint te praten.

Al pratend tuurt de baas over de rivier. Vroeger, zo'n 50 jaar geleden, kwam hij bij Rijkswaterstaat om de rivier te zuiveren van afvalwater. Later moest hij het woeste water bedwingen en in toom houden door stevige dijken te laten bouwen. Maar nu is alles anders. Van zijn nieuwe bazen moest hij de rivier weer haar vrijheid teruggeven. Is het niet net of de vroegere tijden herleven? De hond blijft hem gedienschtig aankijken. "Geen vormer", verzucht de baas.

Baas en hond lopen verder over de klinkerweg die op de dijk ligt. Wat gek, want hij weet nog goed dat deze weg in zijn jeugd ook een klinkerweg was, maar deze moest zo nodig geasfalteerd worden, zodat er ook auto's over heen konden rijden. Nu wil men geen asfalt meer, maar open bestrating, zodat het water eerst weg kan zakken, voordat het in de rivier terechtkomt. Alle beetjes helpen, weet hij. En de auto's rijden op een klinkerweg veel langzamer en dat is goed voor de verkeersveiligheid. Herhaalt de geschiedenis zich ook hier? Het lijkt er veel op.



De trouwe viervoeter trekt z'n baas mee over een afgegraven dijk. Zij lopen over een houten brug die hier over een nevengeul is aangelegd. De uiterwaard ziet er uit als een park. De opkomende zon werpt mooie schaduwen over het water, waarin waterplanten flexibel meebuigen met de stroming. Onder hen springt een vis de vistrap op. De hond blaft waaks. De baas ziet dat het goed is en stelt haar gerust. Het water is zo schoon als zuivel, ja, zoals hij het op school heeft geleerd.

De hond begint harder te lopen. De baas probeert het tempo bij te houden; het valt niet mee op zijn leeftijd. Dan gaan ze als door een onzichtbare hand geleid het kantoor binnen waar hij vroeger zo vaak kwam. Het bordje 'huisdieren niet toegestaan' ontsnapt aan zijn aandacht. Maar wat is dat nu? Het kantoor lijkt wel leeg. "Het is toch een gewone werkdag?", hoor je hem denken. Hij ziet alleen maar beeldschermen. "DONNET 2010 heet u welkom", staat er te lezen, maar er is geen mens te bekennen.

Vroeger kreeg hij opdrachten om te krimpen, te fuseren en te reorganiseren, maar dit....? Het zal toch niet waar zijn? "Zo heb ik het toch niet bedoeld", verontschuldigt hij zich bij zijn alter ego. Verderop in het gebouw klinkt een computerstem: "Uw stewardess vandaag is Donna van Oosten. Zij zal u virtueel begeleiden naar uw op te geven targets. Druk op een toets en Hij wacht de ongevraagde instructies niet af, maar draait zich met een ruk om. De hond draait een halve slag om haar as en jankt even van schrik. "Kom we gaan", zegt hij gehaast. "Weg van hier". Bij het passeren van de uitgang ziet hij nog net een bordje oplichten: 'Uw verblijf in dit gebouw duurde 1 minuut en 3 seconden, waarvan 0 seconden productief'. "Hadden ze maar iets gedaan aan die bureaucratie", bromt de baas.

"Zullen we lopen of nemen we de zweeftram", vraagt hij zijn hond als ze weer buiten staan. De stand van de oren van de hond zegt: Laten we maar lopen. "Ja lopen is veel goed-

koper", mompelt de baas "en het is nog gezond ook". Hij wandelt en fietst regelmatig om zijn conditie op peil te houden. Ondertussen loopt hij te piekeren. "Waar is de jonge instroom van vroeger gebleven, wat zou er over zijn van zijn zo succesvolle poolconcept, wat doen de dienstkringtrainees? Zou nu iedereen aan het telewerken zijn?" Onderweg werpt hij een blik in de etalage van een electronicazaak. Hij leest bijna hardop wat er te lezen is op een levensgroot scherm: "NUON, uw nieuwe wegautoriteit, maakt rekeningrijden nog aantrekkelijker". De baas schudt zijn hoofd, hij had nog zo gewaarschuwd 10 jaar geleden bij zijn afscheid. Dan besluit hij aan iets mooiers te denken. Vitesse, inmiddels kampioen van Nederland, speelt vanavond voor de wereldbeker. "Ook NUON", denkt hij en loopt glimlachend verder. Zijn hond bespeurt instinctief de teruggekeerde gemoedsrust van haar baas en kwispelt vrolijk met haar staart.



Ministerie van Verkeer en Waterstaat
Directoraat-Generaal Rijkswaterstaat
Directie Oost-Nederland

Postbus 9070
6800 ED Arnhem
Tel. 026 - 3688355

Bibliotheek

naam	afd.	retour	paraaf

S.V.P. TIJDIG VERLENGEN

Aan dit boekje werkten mee:

Henk Jansen
Agnes Vreugdewater
Tineke Netelenbos
Gerrit Blom
Luuk Boekesteijn
Edwin Rebel
Tine Nengerman
Jan zelf
Wim Barentsen
Nico Lamers
A. Sjoers
Cdk Hendriks
Steven Buddingh'
Monique de Vries
Neelie Kroes
Annemarie Jorritsma
Cees van der Wildt
Henk Ybema
Jan Tacke
Johan de Bondt
Jan Hendrik en Thijs
Roel Smit
Erdo Smit
Wim Mogezoomp
Ans van Rossum
Rob Chevalier
Jan Huurman

